

“De Wekker”, november 1956, 10^e jaargang, nummer 9.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

10e jaargang - november 1956 - nr 9

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maatschappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg“ W. E. K.

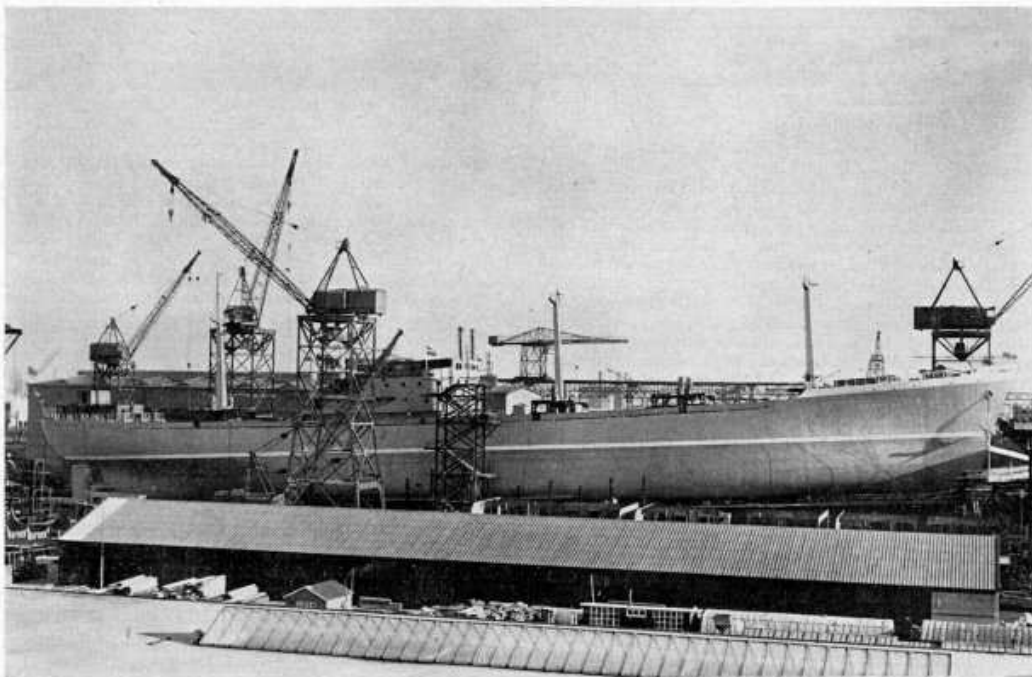
Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: STREEFKERKSTRAAT 45 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Tewaterlating

m.s. Merwelloyd

Als laatste van de twee schepen die wij bouwen voor de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd werd de Merwelloyd ons bouwnummer 295, donderdag 15 nov. j.l., om circa 2 uur 30, van helling 7 te water gelaten. De kiel voor dit schip werd 1 maart '56 gelegd. Voor de eer, dit schip te water te mogen laten, was deze maal uitverkoren mevrouw D. J. van Overbeek-Hunik, echtgenote van Ir. P. van Overbeek, de inspecteur van de technische dienst bij de K.R.L., en ontwerper van deze

en vele andere schepen van de K.R.L.

Evenals de Maaslooyd werd ook de Merwelloyd reeds tijdens de bouw in Nevas-verband (Nederlandse Vereniging tot adoptie van schepen) geadopteerd en wel door de leerlingen van de Openbare Lagere School „Jong Pendrecht“ te Rotterdam-Z. Een aantal leerlingen van deze school was er getuige van dat „hun“ schip van de helling te water gleed.

Na de tewaterlating werd allereerst het woord ge-

voerd door Ir. K. van der Pols die, na de gebruikelijke gelukwensen aan de Reders, de doopster en het schip gebracht te hebben, nog mededeelde dat op de zo juist vrij gekomen helling op 14 december a.s. de kiel gelegd wordt voor de „Rotterdam”, waartoe deze helling iets vergroot wordt. Na de tewaterlating van dit schip, zo groot als de Nieuw Amsterdam, zullen achtereenvolgens de kielen gelegd worden van 2 supertankers, n.l. een van 32.500 en een van 46.000 ton laadvermogen. Ook bracht hij naar voren dat de school, die het schip adopteerde, juist gelegen is in de wijk, waarin de R.D.M. voorlopig tweehonderd woningen bouwt, zodat de jongens van die school nog wel eens kans maken om als kapitein op de Merwelloyd te gaan varen of dat wellicht een paar ervan in de scheepsbouw terecht komen.

Hierna spraken nog Ir. D. T. Ruys, directeur van de K.R.L., de doopster, mevrouw Van Overbeek en Ir. P. van Overbeek.

Laatstgenoemde bracht in zijn rede in het bijzonder dank aan de bekwame vaklieden en hun helpers, die weer getoond hebben waartoe zij in staat zijn en waarmede hij en zijn staf op zo'n prettige wijze samenwerkt. In het bijzonder noemde hij baas Van Heere, die met zijn mensen zo juist met succes de Merwelloyd „z'n vet heeft gegeven”. Als zodanig was het zijn 99e schip.

Hiertoe was deze korte plechtigheid geëindigd.

Voor een technische beschrijving van dit schip verwijzen wij naar ons nummer van mei 1956 ter gelegenheid van de tewaterlating van de Maasilloyd, het zusterschip van de Merwelloyd.

WIJ EN HET WERK

In de tijd dat er 12—16 uur per dag werd gewerkt door mannen, vrouwen en kinderen, kon men niet verwachten dat het verrichten van arbeid als een zegen werd beschouwd. Men zag het toen terecht als straf. De stormachtige ontwikkeling van de industrie, die volgde op de verbetering van de stoommachine door James Watt, had het karakter van een omwenteling, een revolutie, waarbij alle aandacht was gericht op het apparaat, terwijl voor de mens geen belangstelling overbleef. Het is haast onbegrijpelijk dat deze tijd nauwelijks een eeuw achter ons ligt, indien men ziet welk een verandering er sindsdien in ieder opzicht is opgetreden. We staan nu aan het begin van weer een belangrijke fase in de industriële ontwikkelingsgang, die mogelijk is gemaakt door de toepassing van de elektronenbuis. Dank zij de betekenis, die op dit ogenblik wordt gehecht aan de positie van de mens in de industrie, behoeven we niet te vrezen voor een tweede industriële revolutie, maar zal er eer sprake zijn van een evolutie, een geleidelijke groei, waarvan de snelheid in de hand kan worden gehouden. Terwijl de stoommachine de menselijke spierkracht voor een belangrijk deel verving, neemt die elektronenbuis een deel van het menselijk denken over.

Zij maakt het mogelijk productieprocessen te mechaniseren en tegelijkertijd te controleren. Het werk ontstaat dan niet alleen niet meer direkt door onze handen, het onttrekt zich ook aan ons direkte denken. Daardoor treedt een verschuiving van werkzaamheden op. Auto's zullen door machines worden gemaakt, maar er zullen nieuwe produkten komen, waarvan de series niet groot genoeg zijn om ze langs de zogenaamde automatische weg te maken en bovendien moeten de machines worden gemaakt, die bij de automatisering worden gebruikt. Wel staat het vast dat er onder invloed van deze ontwikkeling een grotere behoefte zal ontstaan aan vaklieden, meer nog dan nu al het geval is. In de verhouding van de mens tot zijn werk speelt de vreugde en de voldoening, die hij aan zijn arbeid beleeft,

een belangrijke rol. Deze wijze van gelukkig zijn in het werk kan alleen optreden indien de mens werk verricht dat overeenkomt met zijn lichamelijke en geestelijke bekwaamheden. Voor hem is het werk een levensvervulling, die hij niet kan missen. Hij zal, net als ieder ander, blij zijn als het zaterdagmiddag is en verlangend uitzien naar de vakantie, maar als hij, bijv. door ziekte, lange tijd zijn werk niet kan doen, gaat hij ernaar verlangen, omdat het een onmisbaar deel van zijn leven is. Dat geldt zowel voor geschoolde als voor niet geschoolde werkers. Het geldt niet voor geschoolden, die ten onrechte een vakopleiding hebben gehad en ook niet voor ongeschoolden, die eigenlijk een vak hadden moeten leren. We zijn zo geneigd te denken dat iemand alleen maar over zijn toeren kan raken als hij werk doet dat boven zijn krachten gaat. Maar het is even goed mogelijk dat er een stroom in de verhouding tot zijn werk optreedt doordat hij werk doet, dat beneden zijn bekwaamheden ligt. Daarom is het van zo grote betekenis dat we voor onze kinderen zoeken naar die opleiding, die overeenkomt met hun geaardheid en bekwaamheid. Als ze de bekwaamheid hebben om een vak te leren moeten ze daartoe, als het enigszins kan, in staat worden gesteld. Dat is daarom zo belangrijk, omdat in de toekomst een grote behoefte zal bestaan aan vaklieden. Het betekent niet dat iedereen naar een nijverheidsschool, een M.T.S., een hogeschool of een universiteit moet worden gestuurd, want daarvoor heeft nu eenmaal niet iedereen de bekwaamheid. Integendeel, een jongen die een bepaalde opleiding niet of nauwelijks zal kunnen volgen doen we daarmee geen dienst. Er is niets erger dan steeds iets te moeten doen dat net boven de eigen krachten gaat. Dat leidt vroeg of laat vrijwel altijd tot moeilijkheden. Zomin als iemand ongestraft steeds op zijn tenen kan lopen, zo min kan hij voortdurend werk verrichten, waarbij hij steeds iets te hoog moet reiken. Door een dergelijke te zware opleiding openen we niet de mogelijkheid tot een goede loopbaan en een prettig leven. We leggen daardoor de basis voor een reeks teleurstellingen, die het leven tot een straf maken en die niet zelden de gezondheid in ernstige mate aantasten. Er is ook werk voor ongeschoolden, nu en in de toekomst, want een totale automatisering van de arbeid zal nimmer mogelijk zijn.

Het zijn deze problemen van aanpassing van de mens aan het werk en van het werk aan de mens, die meer en meer in de belangstelling van de bedrijfsarts komen. Hij ziet regelmatig mensen, die hun plaats niet hebben gevonden. Ze hebben óf steeds te hoog willen reiken door een onvoldoende inzicht in hun eigen bekwaamheden, óf er is, door omstandigheden, niet voldoende gebruik gemaakt van hun bekwaamheden. Bovendien komt het niet zelden voor dat een bepaalde geaardheid, bepaalde karaktertrekken, iemand in de weg staan bij het verwerven van een goede aanpassing aan zijn werk.

Het is de taak van de bedrijfsarts te bevorderen dat een ieder die plaats krijgt in het bedrijf, die zoveel mogelijk overeenkomt met zijn mogelijkheden als mens en als werkkracht. Dat is niet zelden een moeilijke taak, omdat de mens nu eenmaal geneigd is de plooitjes, die hij in de spiegel ziet, aan de spiegel te wijten. En toch is het haast voor iedere oplossing voorwaarde, dat hij bereid is de hand in eigen boezem te steken en zich af te vragen waar de eigen tekortkomingen liggen. Bovendien is het goed te bedenken dat wat de mens in het leven doet minder belangrijk is dan hoe hij het doet en welke bevrediging hij vindt in het doen. Een fabriek kan worden vergeleken met een orkest. De dirigent staat op een voetstuk en de concertmeesters zitten vooraan, maar zij zouden niets kunnen uitrichten zonder de rest van het orkest. Een goede uitvoering wordt evenzeer bepaald door het enthousiasme, de toewijding en de vreugde van elk orkestlid, op welke plaats hij ook zit of staat.

G. C. Soeters, arts

Proeftocht onderzeebootjager Rotterdam

Op dinsdag 2 oktober 1956 10 uur v.m. werden de trossen losgemaakt van de onderzeebootjager „Rotterdam” voor het houden van de grote technische proeftocht, nadat van 12 t.m. 14 september reeds een werfproeftocht was gehouden.

Zoals bij iedere proeftocht is er spanning omdat men altijd weer benieuwd is naar de resultaten van de beproevingen, vooral van een marineschip, waaraan hoge eisen worden gesteld.

Gehuld in de rookwolken van onze trouwe Dockyards verlieten we de haven en even later voer het schip reeds op eigen kracht de Waterweg af, voorafgegaan door Hr Ms Friesland die ook juist van Rotterdam vertrok.

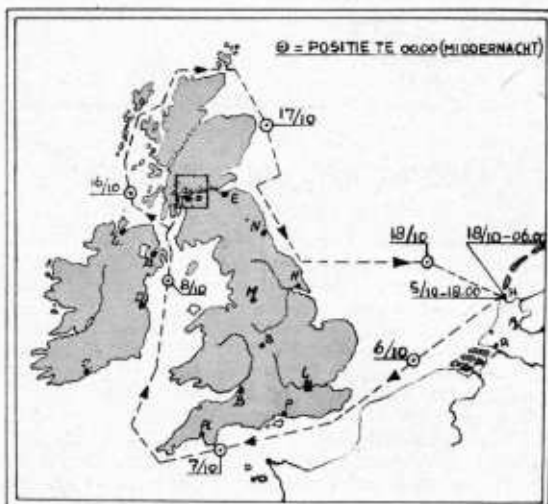
Om ongeveer 12 uur stak het schip zijn neus in zee en de beproevingen gingen beginnen. Als eerste bestemming werd Den Helder aangedaan, van waaruit de proeven werden voortgezet. Vrijdagavond, ca 6 uur, werd met harde wind de reis naar Schotland, via de Engelse zuidkust, aangevangen. De meesten bleken nu

ineens vroeg naar bed te moeten. De volgende dag kwam de Engelse kust in 't zicht en hoe verder wij het Kanaal in kwamen, hoe rustiger het weer werd.

De zondagmorgen begon voor ons even voorbij Landsend. Een dag met rustig weer, waarop ieder zoveel mogelijk vrij was. De scheepsarts verzorgde de kerkdienst in het cafetaria.

Maandagmorgen, 8 oktober, werd Schotland bereikt en via de Clyde met zijn prachtig berglandschap, werd naar Greenock opgestoomd, waar om ongeveer 11 uur werd afgemeerd. Nadat de douaneformaliteiten vervuld

waren konden zij, die op dat ogenblik geen bepaalde taak hadden, even de wal op.

Het schip en de machines werden nog eens terdege nagekeken voor de volgende dag, waarop de grote krachtproef zou worden gehouden. Op dinsdagmorgen werd al weer vroeg uitgevaren en nadat op deze dag gebleken was dat de „Rotterdam” een goed en snel schip was, zag men overal tevreden gezichten. Er was weer goed werk geleverd.

Woensdag - Deze dag lagen we stil, voornamelijk voor onderhoud. De donderdag en vrijdag werden weer volledig gebruikt voor het nemen van diverse proeven.

Op zaterdag en zondag werd de traditionele „sight-seeing”-trip gemaakt en in verband met het bijzonder mooie weer werd besloten de Hooglanden in te gaan. Vele opvarenden maakten van deze gelegenheid gebruik om dit prachtige land rustig te bekijken en zij waren enthousiast over hetgeen in Schotland in de herfst aan kleurenpracht te zien is.

Op maandagavond werd afscheid genomen van Schotland en... Jan But. (Hartelijk dank Jan en de familie Wood voor de prettige ontvangst). Via de Noordelijke route — een woest berglandschap met veel eilanden en watervallen — werd weer koers gezet naar Nederland.

Vrijdag werd in IJmuiden de schietploeg aan boord genomen en, na een luidruchtige dag, 's avonds om 8 uur aan de Parkkade gemeerd.

's Maandags 9 uur werd weer gestart voor de laatste proefnemingen, welke nog enkele dagen duurden.

Vrijdagmiddag, 26 oktober, kwam het schip weer aan de werf om verder klaargemaakt te worden voor de overdracht.

P.S. Een beschrijving van de tocht door Schotland volgt in ons december-nummer.

WEL UIT HET OOG

MAAR NIET UIT HET HART

De heer J. V. But, de bankwerker die enige jaren geleden met pensioen de R.D.M. verliet, was door familieomstandigheden genoodzaakt zich te vestigen bij zijn dochter, Mrs Wood-But, die in Greenock (Schotland) woont.

Hij kan het daar goed wennen, alleen dat Engels kan hij maar niet leren.

Verschillende collega's staan door briefwisseling al die jaren met Jan in contact, ook De Wekker krijgt hij steeds toegezonden.

Nu ligt Gourock niet ver van Greenock, welke plaats geregeld wordt aangedaan bij het beproeven van Nederlandse oorlogsschepen die bij de R.D.M. of andere scheepswerven gebouwd zijn. Bij het proefvaren van Hr Ms „De Zeven Provinciën”, Hr Ms „Holland” en nu weer de „Rotterdam”, die daar in Schotland de snelheidsproeven namen en des avonds bij Greenock voor anker gingen, is het voor de directie en het R.D.M.-personeel steeds de gewoonte de heer But te gaan opzoeken, hetgeen wederzijds zeer gewaardeerd wordt. Mrs Wood serveert dan een kopje thee met eigen gebakken cake (fantastisch lekker) en onze Jan krijgt dan weer eens een Hollands pruimpje en een sigaar, er wordt gelachen en verschillende oude herinneringen worden opgehaald; het is dan altijd een gezellige avond. Onze Jan is bij alle bovengenoemde schepen door de directie van de R.D.M. uitgenodigd aan boord te komen, diverse proeven mede te maken en ook aan de door de R.D.M. georganiseerde bustochten door de Schotse Hooglanden deel te nemen.

En nu dit alles voor onze Jan weer tot het verleden behoort, bedankt ondergetekende namens de heer But de directie en het verdere R.D.M.-personeel voor de prettige hernieuwde kennismaking. Hij vindt het fijn dat hij niet vergeten wordt.

Zal de volgende ploeg per onderzeeër komen?

P. M. den H.

ONZE

Vogels

Schreef ik de vorige maal over een zilvermeeuw wier vleugel geamputeerd was omdat de koude februari-maand van dit jaar deze vleugel onherstelbaar beschadigd had, nu vind ik het wel leuk eens iets over een door mij verzorgde merel te vertellen.

In juli j.l. vloog een zeer jonge merel tegen een auto die vlak voor mijn huis voorbijreed en kreeg daardoor zulk een klap, dat het dier een half uur in mijn hand lag te happen naar adem. Aangezien het ouderpaar op geringe afstand met enige angst dit geval had zitten aankijken zette ik het jonge beest in de bossage voor mijn deur, waarna de ouders hun kind direct met liefderijke zorgen omringden.

Tot mijn verwondering zat 's middags het jonge beestje voor mijn keukendeur en liet zich heel gewillig verder door mij verzorgen, terwijl ik de ouders nergens meer kon ontdekken.

Toen ik na 14 dagen de tijd gekomen achtte en gezien had dat de merel vliegrijp was, gaf ik het dier de vrijheid, waar het dankbaar gebruik van maakte, in een boom op 100 meter afstand vloog en een nieuw leven begon.

Als ik echter ooit dankbaarheid van een door mij opgelapt dier ontvangen heb is het zeker wel van deze merel. Het beestje kwam n.l. dezelfde dag terug en ging in de volièrre op zijn vaste plaatsje zitten. Sedertdien laat ik het dier, evenals men met postduiven doet, uit en bij mooi weer komt het tegen de avond terug, terwijl ik het bij minder mooi weer zo tegen een uur of twee kan verwachten.

Aardig is het dat het zijn bruinachtig kleed heeft verwiseld met een gitzwart veren kleed. Als het diertje nu maar lang genoeg bij mij wil blijven komen kan ik

het volgende jaar z'n zwarte snavel ook in een mooi oranje bekje zien veranderen.

Wie weet worden wij in het voorjaar verrast door zijn schone gezang!

Ik zou dat een beloning achten die hij mij ongevraagd, maar misschien wel uit dankbaarheid, geeft.

Het is maar een dier!

H. v. Walsum

Tweede culturele avond

Toen onze eerste secretaris bij afwezigheid van de voorzitter deze avond opende, waren nog tamelijk veel plaatsen onbezet. Het slechte weer toen zal daaraan niet vreemd geweest zijn. De thuisblijvers hebben echter een mooie avond gemist, een avond die velen zich nog lang zullen herinneren. De wijze, waarop de heer G. M. de Gelder ons liet kennis maken met het karakter van de Hindoes, was wel zo levendig en fijn gevoeld, dat ik hoop dat de W.E.K. ons later nog eens een dergelijke avond zal aanbieden.

Met enkele voorbeelden, van hetgeen hij ondervond tijdens z'n eerste contact met Hindoes, toonde hij ons hun grote gemoedelijkheid: Waarom zo'n haast, 't komt vanzelf wel. Ze zijn zeer vriendelijk, voor een ieder. Naast ongelooflijke rijkdom vindt men er de grootste armoede; maar misschien... zijn zij in hun volgende leven rijk en de rijken arm.

Hun Boeddhistisch geloof is sterk en vol vertrouwen. Het belijden van deze Boeddha-leer beheerst hun hele leven, ook in muziek en dans. Voor ons Westelingen is het bijna niet te begrijpen hoe iemand 3 tot 5 uren lang danst, waarbij honderden toeschouwers zijn. Door hun geloof weten zij zich een sfeer van innerlijke rust te scheppen, die wij niet kennen. Bij een lezing die de heer De Gelder daar hield over schilderkunst, stelde na afloop een oudere Hindoe een vraag over de moderne kunst, omdat hij die niet begreep. Na een 2e uiteenzetting begreep hij het nog niet. Toen alles was afgelopen kwam een drietal jongeren bij de heer De Gelder even zeggen dat zij het wel hadden begrepen. Hij vroeg hen, waarom zij dit niet tijdens de lezing hadden gezegd. Wel, zeiden zij, dat mocht niet, omdat reeds een oudere had gesproken. Spreker wees hen erop dat dit volgens westelijke begrippen wel mogelijk zou zijn. Zij meenden dat straks... over 30 jaren of meer, zij de ouderen waren en dan moeten de jongeren zwijgen. Ook is de Hindoe erg vredelievend, ook tegenover dieren.

De heer De Gelder toonde ons nog een 5-tal films over Hindoes, hun land, hun tempels, dans en muziek. Daar, waar dit nodig was, gaf hij tijdens het filmen nog enkele uiteenzettingen.

OPMERKER

Gebrek aan belangstelling

Overeenkomstig de in ons vorige nummer aangekondigde Sabena-filmavond werden maandagavond 12 november een aantal mooie kleurenfilms vertoond betreffende het bedrijf van de Sabena, doch met het accent op de Congo, de grote Belgische kolonie in midden Afrika. Een rijk gebied met een grote toekomst, doch voor het overgrote deel nog wildernis, oerwouden, savana's, moerassen, wilde negerstammen, enz.

Men heeft dit alles op de prachtige natuuroptnamen in kleuren kunnen zien, ook hetgeen daar in 25 jaar tot stand is gebracht in de centrums van handel en nijverheid, zoals Leopoldville en Elisabethville, dat moderne steden zijn, zelfs met wolkenkrabbers en luxe

hotels. Ook het Nationaal Albertpark, een groot reservaat waar alles, planten en dieren, in de natuurlijke staat leeft, bezochten we met een auto.

In 't kort gezegd: Het waren films die men slechts zelden te zien krijgt, doch waarmede we onze kennis vergroten en die ons leven rijker maken. Met een mooi woord noemen we dit tegenwoordig een „culturele” avond.

Doch zie, slechts circa 120 leden verschenen om 8 uur in de grote zaal van Courzand. Een groot aantal van onze tuindorpbewoners, dat er bij wijze van spreken op de pantoffeltjes kon komen, liet verstek gaan.

Ons bestuur heeft ook voor deze avond weer haar vrije tijd opgeofferd, niet alleen om deze films in bruikleen te verkrijgen, doch ze ook op die avond te draaien en daartoe een zaal te bespreken.

Laat werd het ook niet want, door geen pauze te houden, was de vertoning reeds vóór 10 uur geëindigd.

Zouden deze films in de stad gedraaid zijn, b.v. in de „Lantaren”, dan waren daar beslist plaatsen te weinig geweest.

Wat mag toch de reden zijn dat er zo weinig belangstelling op Heyplaat bestaat voor dergelijke avonden?

In alle geval verliest het bestuur van W.E.K. de moed niet, het zal doorgaan met te pogen de algemene ontwikkeling van haar leden te bevorderen.

Afscheid van A. van Muijen

(zie ook het vorige nummer onder Afscheid).

Op vrijdag 12 oktober verliet ons de heer A. van Muijen, van beroep electr. lasser. Gedurende de schaft-tijd werd hartelijk afscheid genomen. Om half een arriveerde onze vriend met vrouw, dochter en zoon, die werden ontvangen door de collega's Ketting en Baris, waarbij mevrouw Muijen bloemen werden aangeboden. De heer Ketting leidde het afscheid in door te zeggen: „Dries, nu je ons gaat verlaten, hebben wij gedacht dit afscheid niet zonder meer voorbij te laten gaan, hetgeen ons dan ook wel gelukt is”. Na een korte inleiding werden de cadeaux overhandigd, eerst een electrisch scheerapparaat, daarna een klokje, dat Ketting uit zijn handen liet vallen, tot grote schrik van de aanwezigen, die overging in hilariteit toen bleek dat het slechts een oude wekker was. Toch kwam er nog een prachtig polshorloge te voorschijn, waarbij hij opmerkte dat deze cadeaux overhandigd werden namens chefs, bazen en collega's. Mevrouw Van Muijen werd nog verblijd met een doos bonbons. Daarna sprak de heer Verzijl-berg enige afscheidswaarden, opmerkende dat Dries een der pioniers was en het lasbedrijf had zien opgroeien van een onvolwaardig geknoei tot een technisch volwaardig bedrijf en roemde zijn plichtsgevoel.

Baas De Jong haalde herinneringen op uit de lange jaren dat ze samen gewerkt hadden. Ook hij dankte hem voor de prettige wijze waarop hij altijd met hem gewerkt heeft. De heer Van Tricht sprak daarna, namens de kern, enige waarderende woorden. Ook had R. St. Nicolaas nog een gedicht gemaakt dat door vriend Gielen werd voorgelezen.

Nu is voor jou de tijd gekomen
Dat je rentenieren gaat.
Je diensttijd is hier afgelopen,
We doen je over aan de Staat.

Denk niet dat wij daarom verheugd zijn
Wij zien je heus niet gaarne gaan
Maar aan alles komt een einde
Dat is nu zo in elk bestaan.

Toen op de Rotterdamsene Droogdok
Het lassen voor het eerst begon,
Was jij een van de pioniers, die
Het nieuwe vak beginnen kon.

Want laten wij maar eerlijk wezen,
Het was toen nog een hele toer
Om even in de reparatie
Een bout te lassen op een roer.

't Was eerst twee dagen transporteren
Met wagen, kabels en zo voort
En als je er dan eindelijk bij kwam
Was er al lang een gat gehoord.

Dat is nu allemaal wel anders,
Dat heb je zelf ook meegemaakt.
Alleen ben jij met die vooruitgang
Geen guitenstreken kwijtgeraakt.

Want komt er een zijn lastang maken
Dan doe je toch op je gemak,
Wanneer hij met zijn tang op stap gaat,
Wat water in zijn achterzak.

Maar wat je in de loop der jaren
Voor streken ook hebt uitgehaald,
Je kreeg ze toch al was het later
Met rente weer terugbetaald.

Maar nu je ons dan gaat verlaten,
Hebben wij met heel de ploeg
Gelapt voor een afscheidscadeautje
Daarvoor was weldra geld genoeg.

Wij hopen dat het naar je zin is,
Dat is voor ons de aardigheid.
Gebruik het nog maar vele jaren,
Dan ben je steeds weer bij de tijd.

En als je soms een ruige baard hebt
Is hier presentje nummer twee,
Van prima staal met snoer en stekker,
Neem dat ook van je vrienden mee.

En als je nu om je pensioen komt,
Dan kom je als een nette vent,
Dan zorg je dat je in de puntjes
En spiegelglad geschoren bent.

Het gaat ook vrijwel zonder moeite,
Je zult het zien het zal wel gaan,
Want er zit niet zoals bij Gerrit
Zo'n vijftig meter kabel aan.

En als het schoentje er soms afbreekt
Dan kom je er maar mee terug,
Wij zullen het dan wel solderen,
Want dat doen wij hier net en vlug.

Nog vele jaren in gezondheid,
Blijf altijd opgewekt en blij
En denk dan ook nog af en toe aan
Je vrienden in de lasserij.

Als laatste kwam Baris die, namens het dubbeltjes-fonds, het bijeengebrachte geld overhandigde hetgeen geheel in de stijl van het electrisch lassen gebeurde, namelijk in een miniatuur lasmachine met de bijbehorende lastang, kap en hamer, waarna Ketting met enige woorden het afscheidsfeest sloot en Dries dankte voor alles wat ze voor hem hadden gedaan.

T. v. P.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam

CULTURELE AVOND

voor abonneemthouders, op 12 december in Ons Huis

Marionettentheater

„DE PARELVISSERS“

Romantische opera in drie bedrijven van Georges Bizet.

KORTE INHOUD

Eerste bedrijf. De handeling speelt zich af op Ceylon, waar een kleine groep parelvisseren een kamp heeft opgeslagen aan het strand. Na voltooiing van het werk, zoeken zij met hun vrouwen en meisjes een weinig verstrooiing in dans en zang. Alvorens hun arbeid te hervatten, achten zij het ogenblik gekomen een aanvoerder te kiezen en eenparig wordt Zurga daartoe aangewezen.

Juist als deze zijn taak plechtig heeft aanvaard, nadert een vreemdeling, die door Zurga blijde wordt herkend als zijn vroegere vriend Nadir, een woudlooper en jager op groot wild. Allen nodigen Nadir uit zich bij hen aan te sluiten en in het kamp te blijven, welk voorstel door Nadir wordt aangenomen. Als de anderen hun arbeid hervat hebben, spreken Zurga en Nadir zich uit over de reden, die hen zo lang gescheiden hield. Toen zij op een vroegere reis in een vreemde tempel tussen de menigte neerknielden, verscheen daar een jonge, zeer schone priesteres, die hun beider harten van plotselinge liefde deed ontvlammen. De jaloezie dreef hen echter uit elkaar. Nu zij elkander weergevonden hebben, beloven zij het verleden te vergeten en zweren elkaar eeuwige trouw en vriendschap.

Intussen nadert in een prauw de hogepriester Nourabad en een priesteres die, zoals eens in het jaar gebruikelijk is, de nacht biddend en zingend op de rotsen zal doorbrengen, om de kwade geesten te verjagen en de bescherming van Brahma af te smeken. Allen omringen het tweetal en bieden de gesluierde priesteres bloemen aan. Zurga laat haar een drievoudige eed zweren. Zij zal nimmer haar gelaat aan iemand tonen, noch liefde voor een man koesteren en trouw de nacht over hen waken.

Als de duisternis invalt, geleidt Nourabad Leila naar een rots. Nadir, nog geheel verdiept in schone herinneringen, valt in slaap, doch als de priesteres begint te zingen, ontwaakt hij en herkent haar stem als die van de vroegere geliefde. Ook Leila herkent in hem de jongeling, die reeds vroeger haar hart beroerde en is verheugd hem in haar nabijheid te weten.

Tweede bedrijf. Nadat haar gezang is beëindigd wordt Leila door de hogepriester Nourabad naar een oude tempelruïne gebracht, waar hij haar toestaat te rusten. Indien zij haar eed trouw blijft, zal ze niets te vrezen hebben, bewaakt als zij wordt van alle zijden.

Leila vertelt aan Nourabad, hoe ze reeds als klein meisje een gegeven belofte, zelfs onder doodsbedreiging heeft gehouden. Ze toont hem een parelsnoer, dat ze eens heeft gekregen van een man, als beloning voor haar moed, toen deze zich door vijanden achtervolgd, in hun hut had verscholen en zij hem niet verried. De hogepriester heeft vertrouwen in haar en laat haar alleen. Leila huivert voor de eenzame nacht, maar de gedachte aan de jongeling onder aan de rots, troost haar en ze vlijt zich neer om te rusten. In de verte klinkt een stem en Nadir, die heimelijk de ruïne heeft weten te bereiken, verschijnt. Hoogst verschrikt en ontroerd, bezweert Leila hem weg te gaan, daar anders de dood hen wacht, maar weet tenslotte geen weerstand meer te bieden aan zijn liefdesbetuigingen.

Juist als Nadir haar wil verlaten wordt hij betrapt door Nourabad, die allen tot getuigen roept van deze euveldaad. De vissers smellen toe en dreigen beiden te doden, doch plotseling verschijnt Zurga en brengt de omstanders tot zwijgen. Daar ze hem als opperhoofd hadden gekozen, is gehoorzaamheid geboden. Hij beveelt nu de twee gevangenen vrij te laten gaan. Vóór hij ze echter laat vertrekken, licht Nourabad de sluier van Leila's gelaat en Zurga ontdekt nu wie zij is. Zijn oude hartstocht ontwaakt hierdoor en in woede ontstoken, geeft hij zijn toestemming tot de terechtstelling van Leila en Nadir.

Derde bedrijf. Zurga is in zijn tent gezeten. Zoals buiten het onweer is overgedreven, zo zijn ook de hartstochten in zijn hart gekalmeerd en hij maakt zich bittere verwijten, dat hij zijn vriend door zijn vonnis in de dood jaagt.

Maar dan wordt Leila door enkele wachters binnengebracht. Zij werpt zich aan zijn voeten en smeekt hem slechts haar te doden en Nadir te sparen. Verleerd van weerkerende jaloezie, antwoordt hij haar, dat Nadir nu zeker moet sterven, evenals zijzelf. „Dan opene zich de hemel voor mij“ roept Leila uit, „maar, alvorens te sterven geef dit aan mijn moeder“ en zij overhandigt hem een parelsnoer.

Verlagen staart Zurga naar het snoer in zijn handen, want hij herkent het als datgene, wat hij eens gaf aan het kleine meisje, dat hem het leven redde. Hij weet nu wat zijn plicht is.

Vierde bedrijf. De plaats der terechtstelling. Leila en Nadir worden voorgesteld, terwijl het volk Brahma tot getuige roept, hoe zij het onrecht zullen wreken zodra de zon opgaat.

Even later begint de lucht rood te kleuren en in de mening dat het uur gekomen is, heffen de vissers hun dolken, om zich op Leila en Nadir te werpen.

Plotseling snelt Zurga naderbij, luidkeels roepend dat het ge-

hele kamp in brand slaat en spoort ze aan haast te maken, om hun kinderen te redden! Het volk verdwijnt haastig en verschrikt, behalve de hogepriester Nourabad, die argwaan heeft en ze heimelijk bespiedt. Zurga blijft en onthult Nadir en Leila, dat hij zelf de brand heeft gesticht, teneinde de aandacht van hen af te leiden. Ze kunnen nu vluchten en zijn gered. Zurga blijft achter om hun aftocht te dekken en wordt door de terugkerende Nourabad aangeklaagd als verrader. Een kort gevecht ontstaat, waarbij Zurga wordt neergestoken.

Terwijl in de verte de stemmen van Leila en Nadir weerklinken, zingt hij zijn laatste woorden. Zijn taak is volbracht. Hij gaf zijn leven voor wie hij liefhad!

SOIREE DANSANTE

Op zaterdag 8 december in Emporium, aanvang 20 uur, met medewerking van ons dansorkest „Melodie en Rhythme“. Toegangsbewijzen à f 0,50 zijn bij het bestuur te verkrijgen.

Onze 2e serie **Culturele Avonden** in Ons Huis op de woensdagavonden van:

- 9 januari Declamatie, zang en piano van Jetty Cantor, Herman Emmink, Pierre Palla en Wim Verhaven.
- 6 februari Lezing en film over Marokko, door Simon de Waard.
- 6 maart Film „Vrouwen om Puccini“ met fragmenten van opera's.
- 24 april Toneelgroep W.E.K.

De prijs voor een abonnement op deze vier culturele avonden bedraagt f 1,25.

De abonnementen zijn, voor zover beschikbaar, op vertoon van het bewijs van lidmaatschap in schafttijd (12.30—13 uur) verkrijgbaar aan het loket van de Loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 10 tot en met 14 december en op 17 december. Op 17 december hebben de leden, die de kaarten door nachtwerk niet eerder konden afhalen, voorrang.

TER NAVOLGING:

Een lid zat niet lang te verzinnen
om voor Wék nieuwe leden te winnen.
Hij ging aan het werk,
Het lijkt wel wat sterk,
Maar hij bracht er heus zeventien binnen.

DE WEG TERUG

Toneelspel in drie bedrijven door
KEES BESWINO
op WOENSDAG 26 DECEMBER
(2e Kerstochtend) in de
ROTTERDAMSCHÉ SCHOUWBURG
Aanvang 9 uur 30.

Toegangsbewijzen à f 0,50 zijn in schafttijd (12 uur 30 tot 13 uur) op vertoon van het lidmaatschapsbewijs verkrijgbaar aan het loket van de Loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 10 tot en met 14 december en op 17 december. Op 17 december hebben de leden, die de kaarten door nachtwerk niet konden afhalen, voorrang.

VOOR HONGARIJE

Een opbrengst van f 127,61 was op de bijeenkomst van gepensioneerden op 10 november in Odeon het prachtige resultaat van een op verzoek van één van onze gasten gehouden collecte ten bate van Hongarije.

JAARKAARTEN MUSEUM BOYMANS VOOR 1957

Deze kaarten kunnen tot 15 december a.s. bij het bestuur worden aangevraagd met opgave van naam en adres en betaling van f 1.50 (gereduceerde prijs).

Voor de kaarten geldt de bepaling dat zij toegang geven tot de verzamelingen van het museum, doch niet voor alle tentoonstellingen. De directie van het museum behoudt zich het recht voor in geval van zeer kostbare tentoonstellingen een kleine toeslag te heffen, die in elk geval een aanzienlijke reductie betekent vergeleken met de dan geldende toegangsprijs.

MODELBOUW

MODELBOUWCLUB W.E.K.

Op zaterdag 3 november hielden we onze jaarlijkse clubavond in het „leslokaal boven” onder grote belangstelling. Na een woord van

welkom besprak de voorzitter het doel van onze club. „Het is prettig te zien”, zo zeide hij, „dat er nog steeds grote belangstelling is voor deze mooie tak van nuttige vrijetijdsbesteding. Naar aanleiding daarvan deelde de voorzitter mede dat er in de pauze naast de verschillende mooie modellen ook een zeer mooie collectie postzegels te zien was en wel van de heer A. Greve.

Met het begrip vrijetijdsbesteding zullen wij nu en zeker in de toekomst, rekening hebben te houden. De voorzitter sprak ook nog een bijzonder woord van dank aan de heren P. de Kwant en C. Blinksma voor hun toewijding en hulpvaardigheid voor onze leden. Een woord van welkom sprak hij tot de aanwezige ouders; hij stelde hun belangstelling zeer op prijs. Tot besluit sprak hij ook zijn waardering uit tot onze jonge vrienden, die zo spontaan hebben meegewerkt aan de vrolijke noot op deze avond. De toneelstukjes werden vlot afgewerkt en met veel succes. Bravo jongens. Met elkaar, voor elkaar! Breng dat ook in toepassing bij je werk, want daar moet het toch van komen. Ook de heer C. Sprundel werd dank gebracht voor zijn bereidwilligheid om voor de aanwezigen 3 mooie films te draaien, waarvoor de heren J. Hoogenstrijd en P. Dinkelaar hebben gezorgd.

Nadat het programma was afgewerkt werd overgegaan tot een gezellig dansje. Alles verliep ordelijk en plezierig. De heer Louwes sprak, namens de aanwezige ouders, een hartelijk woord van dank aan het bestuur voor de gezellige en ongedwongen avond. Hij hoopte ook dat de leerlingen alles wat voor hun gedaan wordt, zullen waarderen.

Nadat allen, ook onze Directie, door de voorzitter waren bedankt voor het weislagen van deze avond, deelde hij tevens mede dat wij het volgend jaar ons 10-jarig bestaan hopen te vieren, waarna deze feestavond in de beste stemming werd gesloten

J. L.

REIZEN

Om kennis te maken met de Reisclub heeft Uw opmerker de Jaarvergadering van deze club bezocht. Zelden heb ik een drukker bezochte en gezelliger vergadering meegemaakt dan deze. Een verzameling reisgenoten, die met elkaar hun vakantie op prettige wijze hebben doorgebracht. Leuke herinneringen en foto's werden voor de aanvang bekeken en uitgewisseld. Elke vereniging zou jaloers zijn op een opkomst van zelfs de helft der leden, op die Jaarvergadering aanwezig. Uit alles bleek de grote waardering voor het vele werk dat door het ijverige bestuur wordt verricht om de diverse reizen zo te regelen, dat er zo weinig mogelijk te wensen overblijft.

Was de duur van de reizen in het afgelopen seizoen beperkt tot hoogstens 6 dagen, nu al bleek er belangstelling te zijn voor reizen van langere perioden, van b.v. 10 à 12 dagen. Het spaarsysteem stelt de leden in de gelegenheid op gemakkelijke wijze hun reiskosten te dekken en hiervan wordt dan ook door de meesten een dankbaar gebruik gemaakt.

Mutaties in het bestuur komen in de Reisclub niet voor, de club is 9 jaar oud en ook de meeste bestuursleden hebben er reeds zoveel jaren zitting in, hetgeen wel een bewijs is, dat de leden het werk van het bestuur weten te waarderen.

Bij het bespreken van de grote reizen, die op het programma staan voor het a.s. seizoen, bleek reeds ter vergadering dat de kans van slagen zeer groot is. Wat gemakkelijk is zo'n kant-en-klaar-reis: Alles is voor je geregeld. De daarbij getoonde foto's van de te bezoeken streek wekten bij vele leden de lust op tot deelneming. Reeds toen genoten ze al van het prettige vooruitzicht op de..... vakantie 1957.

Opmerker

KLAVERJASSEN

KLAVERJASNIEUWS

Nu het weer begint te winteren is ook de competitie weer aangevangen en onze eerste wedstrijd tegen Ermaf was een flinke nederlaag met maar even 37 punten.

Daarna hebben we nog 4 wedstrijden gewonnen met resp. 31, 17, 11 en 45 winstpunten, dus dat is weer niet slecht en i.l. donderdag 8 november hebben we van de sterkste, n.l. Ziekenhuis Bergweg, onze tweede nederlaag moeten incasseren.

We hebben nu een aardig Bondstiental, dat niet alleen speelt om te winnen, maar op een gezellige, sportieve manier probeert te winnen en niet treurt als het met een verliespartij een paar plaatsen zakt op de algemene lijst voor Kerstmis.

Zo moet het ook, clubvrienden. We Klaverjassen voor gezelligheid, hoor, en de prijzen met Kerstmis zijn om de gezelligheid te verhogen.

We gaan nu weer een gezellige maand tegemoet en hopen dat de „broekjes”, die er gegeven worden, met plezier aangetrokken worden, ook al, omdat ze meestal zo goed „passen”. N.S.

DANKBETUIGINGEN

Ik was zeer verrast, tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis een prachtige fruitmand te ontvangen. Mag ik U daarvoor van harte danken? Het doet veel goed te weten dat in tijden van tegenspoed men toch niet vergeten wordt.

Daarom dank ik het bestuur en de leden van W.E.K. voor dit prachtige geschenk.

Joh. Menke

Wij zijn het bestuur van W.E.K. zeer dankbaar voor de blijken van medeleven. De heerlijke taart en de hartelijke wensen daarbij deden ons het begrip vriendschap sterk aanvoelen.

A. van Wingerden

Op 13 oktober 1956 nam de heer

M. R. KNEGT,

bankwerker, geboren 16 oktober 1891 en wonende Riebeekstraat 47 te Vlaardingen, afscheid van de N.W.,

waar hij van 7 juni 1926 af werkzaam was.

Afscheid J. Koch.

Op 27 oktober ging de heer

J. KOCH,
aanhouwer, geboren 17 januari 1889 en wonende Alwinastraat 7 te Rotterdam met pensioen. Hij was van 22 april 1912, met een onderbreking, werkzaam bij de R.D.M.

Op 3 november verliet de heer

P. BEUNDER,
stellingwerker, geboren 21 januari 1885 en wonende Reepstraat 20 te Rotterdam, met pensioen de R.D.M., waar hij van 11 maart 1920 af werkzaam was.

Afscheid P. Beunders, 9-11-56.

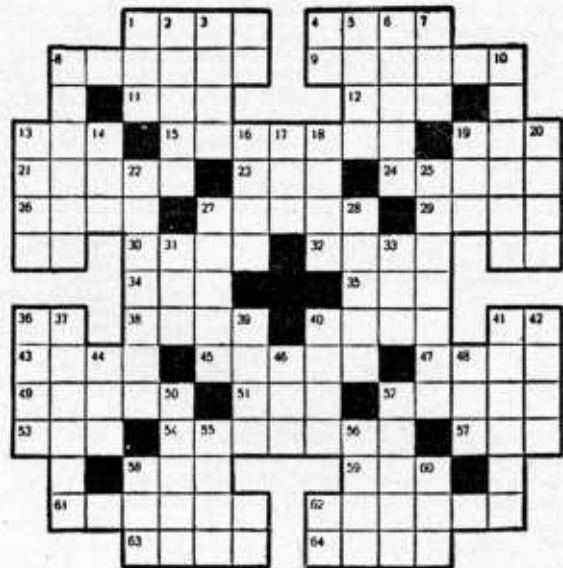
Op 10 november nam de heer

J. DE MAN,
opruimer, geboren 16 augustus 1892 en wonende Coornhertstraat 7 te Rotterdam, afscheid van de R.D.M., waar hij van 15 oktober 1919 af werkzaam was.

Afscheid J. de Man, 9-11-56.

NOVEMBER KRUISWOORD-PUZZEL

HORIZONTAAL: 1 eerste mens; 4 einde; 8 het beloop van een geldsom; 9 zekere wezel; 11 rivier in Zwitserland; 12 figuur in het kaartspel; 13 vaartuig; 15 aanhangsel van een boek, bijlagen; 19 meisjesnaam; 21 rang; 23 soort hert; 24 tent; 26 linker-bijrivier v. d. Seine in Normandië; 27 wijnglas; 29 landstreek ten Z.O. van Babylon; 30 gewicht; 32 werktuig om te persen; 34 bewijs van aandeel in een loterij; 35 opening; 36 manstand (afk.); 38 rivier in Duitsl., zijtak Elbe; 40 meisjesnaam; 41 foel; 43 soort kabeljauw; 45 een nummer trekken; 47 in de richting naar omlaag; 49 goede zeilwind; 51 vermoeid; 52 kubieke meter; 53 bui met lange steel; 54 gem. in Z.-H. met glasfabrieken; 57 broeibak; 58 achtting; 59 doorweekt, vochtig; 61 edele strijder; 62 boos opzet, gevaar; 63 eenmaal; 64 klap.

VERTICAAL: 1 gravin uit het Holl. Huis; 3 ineengegdrilde vuzels; 3 karakter; 4 emeritus (afk.); 5 samenvoeging; 6 fabelachtig monster; 7 wandversiering; 8 jongensnaam; 10 verhaal; 13 een der 12 zonen van Jacob; 14 voertuig; 16 samengedrongen menigte; 17 rivier in Utrecht; 18 kneep; 19 slagvormige vis; 20 honingbij; 22 morgengewaad; 25 overschot; 27 houten klepper; 28 zijtak Donau; 31 roodachtig; 33 gemalin v. d. zeegod Aegir; 36 eilandje in de Middell. Zee, dat herinnert aan Napoleon; 37 onderaardse gevangenis; 39 stad in Italië; 40 verdriet; 41 overleg, nadenken; 42 oorlogsgod; 44 holte in een muur; 46 kever; 48 elkenschors; 50 glijvoertuig; 52 pijn, leed; 55 iemand de achtting geven, die hem toekomt; 56 meisjesnaam; 58 gem. in Gelderl.; 60 stapel; 62 voorzetsel.

IN MEMORIAM

Op 21 oktober 1956 overleed de heer

D. DE RUITER,
sjouwer-bankwerker, geboren 30 januari 1892 en gewoond hebbende Mijnsheerenplein 37b te Rotterdam. Hij was van 19 juni 1925 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 24 oktober 1956 overleed de heer

E. J. BEKKERS,
bankwerker, geboren 15 januari 1898 en gewoond hebbende West Frankendijk 121b te Schiedam. Hij was van 27 september 1915, met enige onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M. en N.W.

Op 25 oktober 1956 overleed de heer

L. VAN DEN ADEL,
klinker, geboren 28 juli 1932 en gewoond hebbende Karel de Stouteplein 16a te Rotterdam. Hij was van 11 februari 1952 af, in dienst van de R.D.M.

Op 27 oktober 1956 overleed de heer

P. VAN DEN BERG,
hulp-ketelmaker, geboren 29 april 1904 en gewoond hebbende Dorpsstraat 223 te Barendrecht. Hij was van 24 maart 1947 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 6 november 1956 overleed de heer

G. DE REGT,
boorder, geboren 27 september 1896 en gewoond hebbende Strijensstraat 52a te Schiedam. Hij was van 19 mei 1919 af, met enige onderbrekingen, werkzaam bij de N.W. en R.D.M.

Dat zij rusten in Vrede